

foreslås erstattet med *et fast statstilskud på 100 mill. kr. til nedsættelse af den amtskommunale beskatning*. Den resterende part af det, amterne hidtil har udskrevet på fast ejendom, skal gennem en 5-årig periode overføres via sognekommunerne til *indkomstbeskatningen*. For at modvirke stigningerne i de sognekommunale udskrivninger som følge af omlægningen stilles der forslag om ligeledes over en 5-årig periode delvis at *nedsætte det kommunale tilsvær til folkepensionsudgifterne*.

Vi foreslår også, at der lægges *loft over de sognekommunale ejendomsskatter*, og det er vort ønske, at man også på dette særlige område kan komme i gang med en vis form for afvikling ved yderligere lempelser i kommunalt tilsvær til folkepensionen. Jeg håber, det er en udvikling af den karakter, den højtærede statsminister har i tankerne, når han i åbningstalen beskæftiger sig med det emne.

Jeg anbefaler det foreliggende forslag til folketingsbeslutning til velvillig behandling og skal i øvrigt henvise til de oplysende bemærkninger, der ledsager det.

Uanset valgets udfald er det nødvendigt at få tilvejebragt rimelige beskatningsforhold for fast ejendom. I en tid, da der tales så meget om opsparingens betydning, er det en parodi, at netop de, der har sparet op og til eksempel sat sparemidlerne i eget hus, bag efter skal torteres med høje ejendomsskatter, sådan som man den ene gang efter den anden er vidne til at de bliver. Ikke mindst af hensyn til landbrugets vanskelige situation er det nødvendigt, at der finder en afvikling sted af ejendomsbeskatningen. Jeg ved meget vel, at det er begrænset, hvad der ad den vej kan nås til støtte for landbruget, men det er i hvert fald en retfærdighedshandling, som man ikke bør tøve med at få realiseret.

Humøret står af let forståelige grunde mange steder på nul derude i landbohjemmene. De i forvejen lave indtægter vil yderligere blive reduceret som følge af de stigende omkostninger. Alle, næsten alle i dette land på nær bønderne har fået deres indtægter forøget. Landmændene får ikke alene ingen indtægtsstigning, men får det modsatte, bl. a. fordi alle andre har fået løntillæg. Og så er til syvende og sidst for manges vedkommende medhjælperproblemet det allervanskeligste. Talrige steder står man nu til skiftedagen uden vished for at kunne få den fornødne medhjælp. Der er heller ingen tvivl om, at salg og reduktion af besætninger vil finde sted i ret stor stil. Man kan sige, at situationen står i et ejendommeligt forhold til den megen tale, vi i de senere år har hørt om de store årgange og deres problemer for overhovedet at få beskæftigelse.

De vilkår, hvorunder danske bønder skattemæssigt og på anden måde må øve deres gerning, er gennemgående dårlige — ikke blot sammenlignet med kolleger i andre lande, de er det også set i bred almindelighed i sammenligning med den øvrige danske befolkning. Det kan man ikke være bekendt i velfærdslandet Danmark, og derfor bør man i det mindste snarest muligt søge at få realiseret den